

РЕШЕНИЕ

№ 266

гр. Варна, 19.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ ГО, в публично заседание на
единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: Константин Д. Иванов

Членове: Златина Ив. Кавърджикова
Мая Недкова

при участието на секретаря М.на Ив. Иванова
като разгледа докладваното от Мая Недкова Въззивно гражданско дело №
20243100500161 по описа за 2024 година
за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е образувано по въззивна жалба вх. № 88651/24.11.2023г. от С. Ф. Г., ЕГН *****, и М. К. Г., ЕГН ***** и двамата чрез процесуален представител срещу Решение № 3257/11.10.2023г. по гр.д. № 11338/2022г. на ВРС, в частта, с която въззивниците са **ОСЪДЕНИ ДА ЗАПЛАТЯТ** на С. С. К., ЛНЧ *****, с адрес: с. П.Д., общ. П., обл. Варна, както следва:

1/ сумата от **3 083,40 лв.** /три хиляди осемдесет и три лева и четиридесет стотинки/, представляваща продажна цена по договор за покупко-продажба на л.а. марка „А.“, модел „А6 О.“, с рег. № *****, сключен от 21.02.2022 г. в размер на 3 000 лв., ведно със сторените във връзка с продажбата разноси в размер на 83,40 лв. за заплатени нотариална такси, на осн. чл. 195, ал. 1 вр. чл. 193 ЗЗД;

2/ сумата от **447,45 лв.** /четиристотин четиридесет и седем лева и четиридесет и пет стотинки/, представляваща обезщетение за имуществени вреди, от които 198 лв. заплатени разходи за диагностика и 249,45 лв. заплатен местен данък за 2022 г., на осн. чл. 88, ал. 1, изр. второ, вр. чл. 195, ал. 2 ЗЗД;

3/ сумата от **1 000 лв.** /хиляда лева/, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в негативни емоции, стрес и разочарование, вследствие на невъзможността движимата вещ да бъде използвана по предназначение, на осн. чл. 88, ал. 1, изр. второ, вр. чл. 195, ал. 2 ЗЗД.

Считайки решение в обжалваните части за неправилно и необосновано, противоречащо на събраните доказателства, моли за отмяната му и постановяване на друго,

с което исковете да бъдат отхвърлени, като неоснователни и недоказани. Твърди се, че от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че ищцата е закупила автомобила след като го е прегледала, като в следствие не е уведомила никого за т.н. новооткрити недостатъци на веща. Излага се, че неправилно са кредитирани свидетелските показания на св. Г., доколкото същата е в близки отношения с ищеца. Неправилно е уважен иска за неимуществени вреди, които ищцата чиято е доказателствената тежест не е установила да са в пряка връзка с продажбата на автомобила. Присъдения размер се оспорва и като непокриващ критериите за „справедливо“ обезщетение. Претендира отмяна на решението и отхвърляне на исковете. Претендира присъждане на сторените по делото разноски.

В срока по чл.263, ал.2 от ГПК е постъпил отговор от насрещната по жалбата страна, чрез процесуален представител, в който е изразено становище за неоснователност на оплакванията срещу постановеното решение в обжалваната част, което намира за правилно и законосъобразно. Претендира отхвърляне на жалбата и присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание въззивниците, чрез процесуален представител поддържат жалбата, претендират отмяна на решението и постановяване на друго, с което иска да бъде отхвърлен. Претендира присъждане на сторените разноски по чл.38 от ЗАдв.

В съдебно заседание по същество, въззиваемия се явява лично и чрез процесуалните си представители, оспорва жалбата. Претендира оставянето и без уважение и потвърждаване на решението, както и присъждане на разноски.

За да се произнесе по спора, съставът на ВОС съобрази следното:

Жалбата, инициирала настоящото въззивно произнасяне, е подадена в срок, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от обжалване, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част. Обжалваното решение е валидно постановено в пределите на правораздавателната власт на съда, същото е допустимо, като постановено при наличие на положителните и липса на отрицателните процесуални предпоставки.

По отношение неправилността на първоинстанционния съдебен акт, съобразно разпореждането на чл. 269, ал. 1, изр. второ ГПК, въззивният съд е ограничен от посочените в жалбата оплаквания.

Производството пред районния съд е образувано по предявени от С. С. К., с. П.Д. срещу М. К. Г. и С. Ф. Г., гр. Варна, обективно и субективно кумулативно съединени искове за осъждане на ответниците да заплатят, както следва:

- сумата от 5 643,40 лв. /пет хиляди шестстотин и три лева и четиридесет стотинки/, представляваща продажна цена по договор за покупко-продажба на л.а. марка „А.“, модел „А6 О.“, с рег. № *****, сключен от 21.02.2022 г. в размер на 5 500 лв., ведно със сторените във връзка с продажбата разноски в размер на 143,40 лв., на осн. чл. 195, ал. 1 вр. чл. 193 ЗЗД;

- сумата от 1 297,45 лв. /хиляда двеста деветдесет и седем лева и четиридесет и пет стотинки/, представляваща обезщетение за имуществени вреди, от които 50 лв. заплатени разноски за регистрация за МПС, 198 лв. заплатени разходи за диагностика, 200 лв. разходи за гориво, свързани с регистрацията и диагностиката на автомобила, 600 лв. заплатен наем за периода от 01.03.2022 г. до предявяване на исковата молба в съда /19.08.2022 г./ и 249,45 лв. заплатен местен данък за 2022 г., на осн. чл. 88, ал. 1, изр. второ, вр. чл. 195, ал. 2 ЗЗД;

- сумата от 2 000 лв. /две хиляди лева/, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в негативни емоции, стрес и разочарование,

вследствие на невъзможността движимата вещ да бъде използвана по предназначение, на осн. чл. 88, ал. 1, изр. второ, вр. чл. 195, ал. 2 ЗЗД.

С обжалваното решение съда е уважил частично предявените икове. Предмет на настоящото произнасяне е решението в осъдителната част. В останалата част същото не е обжалвано и е влязло в законна сила.

В исковата молба са изложени твърдения, че ищцата С. С. К. е закупила от ответниците л.а. марка „А.“, модел „А6 О.“, с рег. № *****, за което на 21.02.2022 г. в гр. П. бил сключен договор за покупко-продажба, като в същия била вписана продажна цена от 3 000 лв. при действително заплатена такава от 5 500 лв. Посочено е, че след кратък тест на автомобила в движение, ищцата заплатила капаро в размер на 500 лв. на представител на ответната страна, за което бил съставен договор. В същия, освен факта на предаване на капарото, било вписано, че продавачите - за собствена сметка, следва да отстранят забелязаните от ищцата дребни недостатъци по автомобила, а именно закупуване на нов акумулатор, ремонт на стартера, както и смяна на стъклото на задния фар. Процесната покупко-продажба била извършена след поправянето им. Т.к. при ползването на автомобила ищцата продължила да открива недостатъци, на 07.03.2022 г. посетила лицензиран автосервиз за извършване проверка на тех. състояние на автомобила. От там дали становище, че проблемите по превозното средство са такива, че правят управляването му без отстраняването им опасно. Излага, че поради невъзможността да ползва автомобила по предназначение, трябвало да наеме гараж в с. П.Д., в който да го съхранява, където същия се намира и към настоящия момент. Твърди, че при разговор с ответниците същите категорично отказали съдействие на ищцата за уреждане на взаимоотношенията извънсъдебно, поради което на 16.03.2020 г. същата им изпратила покана, с която ги уведомила за установените недостатъци по вещта, но препоръчаното писмо било върнато в цялост като непотърсено. Твърди се, че покупката на негоден за използване л.а. предизвикала в ищцата негативни емоции и стрес, и я накарало да зависи от други хора, доколкото населеното място, в което живее същата няма обществен транспорт, поради което и се надявала, че закупеният автомобил. Предявява икове за връщане на продажната цена и заплащане на обезщетения за претърпени имуществени и неимуществени вреди. Претендира уважаване на така предявения иск и присъждане на разноски.

В срока по чл.131 от ГПК ответниците са депозирали отговор на исковата молба, в който оспорват предявените икове като неоснователни и недоказани. Не оспорват, че на 21.02.2022 г. ищцата страна е закупила процесния автомобил, като твърдят, че продажната цена на същия е вписаната такава в договора, както и че автомобилът е бил в изправност при закупуването му, за което ищцата се е убедила лично. Намират, че представения по делото договор за наем е съставен за нуждите на делото и се отнася до гараж в с. П.Д., а не за такъв във гр. Варна. Претендират отхвърляне на предявените икове и присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебно заседание страните, чрез процесуалните си представители поддържат становищата си.

Съдът след като съобрази предметните предели на производството очертани с въззивната жалба, възраженията на страните и приобщените в първоинстанционното производство доказателства, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Отговорността на продавача за недостатъци и способите за правна защита на купувача са уредени в чл.193 и сл. ЗЗД.

При продажба на вещи с недостатъци съгласно чл.195, ал.1 и ал.3 ЗЗД купувачът разполага с право на избор между няколко възможности: 1/ да върне вещта и да иска обратно цената заедно с разноските за продажбата; 2/ да задържи вещта и да иска намаляване на цената; 3/ да отстрани недостатъците за сметка на продавача. Наред с тези

възможности купувачът може да иска и обезщетение за вредите съгласно общите правила, като същият има горните права и когато вещта е погинала или е била повредена, ако това е станало поради нейните недостатъци /чл. 196 ЗЗД/. Тези права се погасяват с изтичането на шест месеца при продажба на движима вещ или три години, когато продавачът съзнателно е премълчал недостатъка.

С депозираната искова молба ищецът е упражнил своя избор в рамките на регламентираното в чл.195, ал.1, пр.1 ЗЗД вр. с чл.193, ал.1 ЗЗД - да върне вещта и да получи обратно цената заедно с разноските за продажбата, поради което договорът за продажба следва да се счита за развален, както и по чл.195 ал.2 от ЗЗД - за обезщетение за претърпените от нея имуществени и неимуществени вреди.

Искът по чл. 195 ЗЗД е предявен преди изтичането на шест месеца от продажбата, поради което и правата на ищцата не са погасени.

В конкретиката на настоящия правен спор , не е спорно между страните, а е и видно договор за покупко-продажба на моторно-превозно средство от 21.02.2022 г. с нотариална заверка на подписите /л. 5/, че на 21.02.2022 г. между ищцата, в качеството на купувач и ответниците С. Ф. Г. и М. К. Г., в качеството на продавачи е възникнало облигационно правоотношение по договор за продажба на процесния лек автомобил. Според клаузите на договора автомобилът се продава за сумата от 3 000 лв., получена напълно и в брой от купувачите. В договорът е записано, че автомобилът се предава в съсъието, в което се намира към момента на продажбата, т.е. е технически изправен, като разноските за прехвърлянето са за сметка на купувача.

От сметка/фактура от 21.02.2022 г. /л. 11/ се установява, че е заплатена сумата от 83,40 лв. нотариална такса във връзка с договор за продажба на МПС.

От договор за оставено капаро от 14.02.2022 г. /л. 7/, сключен между С. К. и Автоцентър „Е.К.“ ЕООД ,чрез който продавачите продават собствения си автомобил, се установява, че ищцата е оставила капаро в размер на 500 лв. за продажбата на процесното МПС, като е записан остатък от сумата в размер на 5 000 лв. + нов стоп и полиране на фарове.

Не се оспорва също , че лек автомобил марка „А.“, модел „А6 О.“, с рег. № *****/процесния/ е регистриран в КАТ –Варна със свидетелство за регистрация № ***** и собственик –ищцата.

От приходна квитанция от 07.06.2022 г /л. 8/ се установява, че ищцата е заплатила местен данък за процесния автомобил в размер на 249,45 лв.

От представените по делото писмени доказателства ищеца, чиято е доказателствена тежест е установила елементите от фактическия състав на чл. 195 ал.1 от ЗЗД , а именно - наличието на валидно сключен договор за покупко-продажба на л.а. марка „А.“, модел „А6 О.“, с рег. № *****, както и изпълнението ѝ по договора - заплащане на договорената цена.

Настоящия съдебен състав споделя мотивите на първоинстанционния съд за доказаност и на останалите елементи от фактическия състав на посочената правна норма , а именно: наличие на недостатъци на вещта, водещи до невъзможност същата да бъде използвана по предназначение, които не са забелязани/могли да бъдат установени/ при първоначалния преглед; уведомяване от купувача до продавачите за недостатъците веднага след узнаването им; основанийето и размера на вредите /имуществени и неимуществени/, които ищцата е претърпяла в резултат на неизпълнение на задължението на ответниците да предадат годна вещ, вкл. интензитета на понесените негативни изживявания.

Възраженията на въззивниците , за липса на недостатъци на процесния автомобил, към момента на предаването му , които съществено намаляват цената или годността му за използването му по предназначение, както и , че предвид направения от ищеца оглед на

л.а. и тестдрайв същата е била наясно със съС.ието на автомобила /чл.193 ал.2 от ЗЗД/ респективно, че не се касае за скрити недостатъци, а ако са налице такива купувачът не ги е уведомил незабавно след откриването му, освен ако той е знаел за недостатъка /чл.194 ал.2 от ЗЗД/, съда счита за неоснователни по следните съображения.

По делото не се спори, че ищцата е огледала закупения от нея автомобил, направила е забелка за видимите от нея дефекти /стъклото на заден фар, акумулатор/ и го е закупила, след което го е управлявала. Безспорно е, че се касае за употребявано мпс, съгласно заключението по САвТхЕ – на 23 години и около 250 000 км. пробег.

От Фактури от 07.03.2022 г. от П.И.А. БГ /л. 9-10/ се установява, че е заплатена сума в размер на 198 лв. за извършени услуги - проверка на автомобил, самонасочваща диагностика и функции, пътен тест.

В унисон с представеното от П.И.А. БГ във връзка с услугите становище от 09.03.2022 г /л. 12/ за установените неизправности при огледа на автомобила е и изготвеното заключение по приетата в първоинстанционното производство САвТхЕ, не оспорено от страните, което настоящия съдебен състав цени като обективно и пълно.

От същото се установява, че към дата на огледа от вещото лице- 06.04.2023 г., процесния автомобил се намира в гараж в с. П.Д.. Същият няма валиден технически преглед /изтекъл е на 17.09.2022 г./ и е с автомобилни гуми със спаднало налягане, които били на помпани. Не е извършено пробно шофиране, защото автомобилът нямал преминат технически преглед и застраховка „Гражданска отговорност. Окачването на автомобила било паднало, при което колелата влизали в калниците. Автомобилът е бил запален и контролните лампи за диагностика са изчезнали на таблото, но дисплеят на същото е бил увреден. При стартиране на двигателя окачването се вдигнало и автомобилът застанал в нормално положение, като е изваден на собствен ход от гаража в двора на имота. Сочи, че не се е усетило нехарактерно поведение на шум, като кормилната уредба и спирачните уредби са работили. Електрическото задвижване на стъклата на вратите е работило, но заключването на стъклата на задните врати, не. Задна лява врата не се отключвала. Предните габарити не светят, като не е било възможно извършване на диагностика на електронните системи на автомобила, без специализиран софтуер, както и установяване съсС.ието на ходовата част и спирачната система без повдигане на автомобила. При демонтиране на декоративен капак върху двигател е установено омасляване на клапаните на цилиндричните глави. Акумулаторът е различен от този, с който автомобилът би следвало да е оборудван. Част от констатираните в официалния сервиз неизправности са установени и от него, като за останалите е необходима специална диагностика. За да премине технически преглед е необходимо да се отстранят следните неизправности - несветещи предни габарити, нацепени спирачни маркучи на задни спирачни апарати, носач за смяна, къси стабилизиращи щанги (биалети) на заден мост - за смяна, тампони на задни носачи за смяна, преден ляв амортизатор за смяна. За да е безопасен автомобила следва да се отстранят всички описани от официалния сервиз неизправности, защото всяка от тях влияе пряко или косвено върху безопасността.

Предвид нормата на чл.193 ЗЗД и чл.194 ЗЗД, както и ТР № 40 от 30.06.1986 г. по гр. д. № 56/1985 г., ОСГК на ВС, явни са тези недостатъци, които са установени при обикновен преглед на вещта, а скрити недостатъци са тези, които се появяват впоследствие, както и тези, които не са могли да бъдат забелязани тогава при обикновения преглед.

Ценейки приетите по делото писмени доказателства, съда приема, че се касае за недостатъци на веща, съществували към момента на предаването ѝ на ищеца - купувач, които пряко или косвено оказват влияние на безспорността при шофиране, респективно компрометират годността за използването на л.а., които по естеството си са скрити, такива които не могат да бъдат установени от купувача, при обичаен оглед / преглед на вещта и при направения от нея тест драйв.

Факта , че лекия автомобил е регистриран в КАТ в това съС.ие не разколебават изводите на съда , доколкото към дата на регистрацията , същия е имал тех. преглед , съгласно заключението на в.л. Обективността на същия не е предмет на настоящото произнасяне .

В тази връзка съда цени, като обективни и базиращи се на лични впечатления и в унисон със събраните писмени доказателства, събраните по делото гласни доказателства чрез разпит на свидетелите на ищеца Ш.К.Р. Г. и А. Д.А. /и двамата без дела и родство със страните. Съвкупно от тях се установява , че при проведения тест драйв ищцата не е могла да установи констатираните от специалист тех. неизправности по л.а. Същия е бил кратък и в присъствието на продавача.

Ангажираните от ответниците гласни доказателства чрез разпит на свидетеля Л.К.В. /стопанисващ автосалона , в който ответниците са оставили автомобила си за продажба/ чиито показания съда цени доколкото се базират на лични впечатления , не опровергават твърденията на ищеца , че вещта е имала скрити недостатъци. Показанията му , че ищцата е огледала колата преди да я купи, че той лично е закарал на собствен ход л.а. в гр.П. не доказват правоизключващите възражения на ответниците, т.к. от една страна в същите не се твърди, че съС.ието на л.а. е било без забележки/недостатъци , от друга - показанията на свидетеля съда цени при съобразяване на неговата заинтересованост , доколкото същия е бил посредник при процесната продажба .

В отговора на исковата молба ответниците не са изложили твърдения , че не са познавали съС.ието на автомобила към дата на продажбата, а единствено са заявили , че купувача – ищцата се е запознала със съС.ието му и го е купила след оглед, поради което настоящия съдебен състав приема , че продавачите - ответници са знаели за недостатъците доколкото се касае за продаван и употребяван от тях автомобил. В този връзка ,макар и представеното писмо и известие за доставяне (л. 15-16), бидейки само индикация, че ищеца е уведомил продавачите за установените от нея недостатъци без да го доказват , не води до отпадане отговорността на ответниците.

В заключение съдът намира, че по делото е установено наличието на определените в закона предпоставки, посочени по-горе, поради което предявеният иск с правно основание чл.195 вр. чл.193 от ЗЗД е основателен и като такъв следва да бъде уважен.

Ищцата има право да получи обратно заплатената цена от 3 000 лв., ведно със сторените във връзка с продажбата разноси в размер на 83,40 лв. за заплатени нотариална такси, на осн. чл. 195, ал. 1 вр. чл. 193 ЗЗД/ и двете безспорни и доказани от представените писмени доказателства, както и обезщетение за причинените и имуществени и неимуществени вреди.

Претендираните имуществени вреди в размер на общо **447,45 лв.** от които 198 лв. заплатени разходи за диагностика и 249,45 лв. заплатен местен данък за 2022 г. са установени от ангажираните от ищеца и приети по делото писмени доказателства.

От събраните по делото гласни доказателства на ангажираните от ищцата свидетели - Ш.К.Р. Г. и А. Д.А., настоящия съдебен състав счита , че безспорно са установени и претърпените от нея неимуществени вреди - изразяващи се в негативни емоции, стрес и разочарование, вследствие на невъзможността движимата вещ да бъде използвана по предназначение. Ответната страна не е ангажирала доказателства за опровергаването им, както и за липсата на причинна връзка между настъпването им и процесната продажба. Съблюдавайки критерия за справедливост – чл.52 от ЗЗД , настоящия състав приема , че определената от първоинстанционния съд сума от 1000лева представлява справедлива обезвреда за същите.

В заключение, настоящия съдебен състав счита, че от събраните в хода на

производството писмени и гласни доказателства се установява основателността на предявените от ищеца –въззиваем искове. Въззивната жалба като неоснователна следва да се отхвърли, а решението в обжалваните части следва да бъде потвърдено.

Поради съвпадане изводите на двете инстанции , обжалваното решение не следва да бъде коригирано в частта за присъдените разноски.

С оглед изхода от спора и на основание чл.78 ал.1 от ГПК, въззивниците следва да заплатят на въззиваемия сторените съдебно-деловодни разноски за настоящото производство в размер на 1200.00 лева, представляващи платено адвокатско възнаграждение за един адвокат съгласно представения списък по чл.80 от ГПК и доказателства за извършването им в размер на 1100.00лева и 100.00 лева депозит за назначен преводач.

По изложените съображения, Окръжен съд гр.Варна,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 3257/11.10.2023г. по гр.д. № 11338/2022г. на ВРС, в частта , с която С. Ф. Г., ЕГН ***** и М. К. Г., ЕГН ***** са **ОСЪДЕНИ ДА ЗАПЛАТЯТ** на С. С. К., ЛНЧ *****, с адрес: с. П.Д., общ. П., обл. Варна, както следва:

1/ сумата от **3 083,40 лв.** /три хиляди осемдесет и три лева и четиридесет стотинки/, представляваща продажна цена по договор за покупко-продажба на л.а. марка „А.“, модел „А6 О.“, с рег. № *****, сключен от 21.02.2022 г. в размер на 3 000 лв., ведно със сторените във връзка с продажбата разноски в размер на 83,40 лв. за заплатени нотариална такси, на осн. чл. 195, ал. 1 вр. чл. 193 ЗЗД;

2/ сумата от **447,45 лв.** /четиристотин четиридесет и седем лева и четиридесет и пет стотинки/, представляваща обезщетение за имуществени вреди, от които 198 лв. заплатени разходи за диагностика и 249,45 лв. заплатен местен данък за 2022 г., на осн. чл. 88, ал. 1, изр. второ, вр. чл. 195, ал. 2 ЗЗД;

3/ сумата от **1 000 лв.** /хиляда лева/, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в негативни емоции, стрес и разочарование, вследствие на невъзможността движимата вещ да бъде използвана по предназначение, на осн. чл. 88, ал. 1, изр. второ, вр. чл. 195, ал. 2 ЗЗД, както и в частта за присъдените разноски.

ОСЪЖДА С. Ф. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. Варна, ж.к. „В.“ бл. 1, ет. 10, ап. 59, и М. К. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. Варна, ж.к. „В.“ бл. 1, ет. 10, ап. 59, **ДА ЗАПЛАТЯТ** на С. С. К., ЛНЧ *****, с адрес: с. П.Д., общ. П., обл. Варна, сумата от **1200.00/хиляда и двеста/ лева представляващи сторени разноски във въззивното производство**, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

Присъдените с решението суми могат да се заплатят по посочената от ищцата банкова сметка с IBAN: *****.

В останалата част решението не е обжалвано и е влязло в законна сила.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния касационен съд, в едномесечен срок от връчване на препис от него на всяка от страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____